

FORM FOLLOWS FUNCTION?

De groepstentoonstelling *Form Follows Function?* in het Art Center Hugo Voeten toont drie generaties kunstenaars uit Vlaanderen en Wallonië die elk op hun manier omgaan met het constructivistische in de abstracte kunst. De tentoonstelling wil geen overzicht bieden van de abstracte kunst in België, maar is eerder een poging om de onderliggende relaties tussen verschillende generaties kunstenaars bloot te leggen.

De titel van de tentoonstelling verwijst naar een bekende uitspraak van de Amerikaanse architect Louis Sullivan (1856-1924): *"Het is de doordringende wet van alle organische en anorganische dingen, fysieke en metafysische, menselijke en bovenmenselijke dingen, van alle ware verschijningen van het hoofd, het hart, de ziel, dat het leven herkenbaar is in zijn uitdrukking, dat de vorm steeds volgt uit het functionele."*

Form Follows Function? toont speelse werken vanaf het midden van de twintigste eeuw tot nu waarin elementaire kleuren en vormen centraal staan en concurreren met het organische.

De tentoonstelling bestaat uit schilderijen, reliëfs en tekeningen van verschillende privéverzamelingen maar ook uit nieuwe werken en interventies in de ruimte. Dieter Durinck selecteerde de werken, terwijl Elke Van Kerckvoorde de grafische identiteit van de tentoonstelling bepaalde.

Jo Delahaut (1911-1992) kan beschouwd worden als een sleutelfiguur van de abstracte kunst in België. Zo richtte hij verschillende kunstenaarsgroepen mee op zoals *Art Abstrait* en *Formes* in 1956 en *Art Construit* vier jaar later. Zijn werk is gebaseerd op essentiële vormen, zonder echter terug te vallen op een constructivistisch simplisme. In de werken van Delahaut behouden kleuren steeds hun visuele roeping.

Amédée Cortier (1921-1976) was in het alledaagse leven huisschilder. Na experimenten in een expressionistische stijl, koos hij in de jaren zestig definitief voor geometrische abstractie. Zonder te veel aandacht te schenken aan een specifieke stijl, heeft hij tot aan zijn te vroege dood een bijzonder corpus van werken gecreëerd waarin kleurvlakken meer en meer gereduceerd worden tot monochrome doeken en panelen.

Guy Vandenbranden (1926-2014) kwam op het einde van de jaren vijftig tot zuiver abstract-geometrische schilderijen waarin hij de kunstzinnige expressie alleen wou laten bepalen door de beeldende middelen zelf: lijn, vlak en kleur. De felgekleurde vlakken in combinatie met brede, zwarte lijnen geven zijn werken een emotionele geladenheid. Daarnaast was hij in de jaren vijftig en zestig lid van de Belgische groepen *Art Abstrait* en *Art Construit* en was hij medeoprichter van *Formes* en *De Nieuwe Vlaamse School*, bewegingen die de geometrische abstracte kunst propageerden en voorzagen van een theoretische onderbouw.

Het werk van **Vincent de Roder** (°1958) schrijft zich in in een traditie van abstracte schilderkunst waarin de sporen van het maken van het werk bewust zichtbaar blijven. Vincent de Roder gebruikt bij voorkeur lakverf en vaste formaten om geometrische composities te creëren waarin de zoektocht naar evenwicht de belangrijkste component is. Vincent de Roder is medeoprichter van Loods12 in Wetteren, een vrijplaats voor actuele kunst waar vooral hedendaagse Vlaamse kunst tentoongesteld wordt.

Mario De Brabandere (°1963) heeft een praktijk ontwikkeld waarin speelsheid centraal staat. In zijn werk combineert hij op een intuïtieve manier materialen en kleuren. De formaten laat hij regelmatig bepalen door de materialen die hij tot zijn beschikking heeft. In tentoonstellingen combineert De Brabandere vaak werken uit verschillende periodes om zo nieuwe verbanden te leggen.

Alain Biltreyst (°1965) creëert reeksen van kleine schilderijen op multiplex die refereren naar visuele elementen van de hedendaagse Westerse maatschappij: posters, logo's van bedrijven, motieven op vrachtwagens, graffiti, enz. Vanuit zijn achtergrond als vormgever is hij geboeid door de relaties tussen deze tekens in de openbare ruimte en probeert hij een eigen eenvoudige poëtische taal te ontwikkelen. Zijn geometrische werken worden gekenmerkt door bewuste foute handelingen tijdens het schilderen. Voor de tentoonstelling *Form Follows Function?* realiseerde Biltreyst een nieuwe tijdelijke muurschildering op de tweede verdieping van het Art Center.

Atelier Pica Pica is de naam waaronder de drie Luikse kunstenaars Boris Magotteaux (°1978), Manuel Falcata (°1979) en Jerome Degive (°1980) samenwerken. Atelier Pica Pica experimenteert met verschillende media, van fotografie tot schilderkunst en beeldhouwkunst, om een persoonlijke beeldtaal te ontwikkelen waarin motieven steeds terugkomen onder nieuwe vormen. Een constante dialoog tussen de deelnemers van het collectief vormt de essentie van hun praktijk. Zo stellen ze de individuele artistieke geste in vraag en zoeken ze onverwachte creatieve situaties op.

Dieter Durinck (°1983) doorbreekt de grenzen van de schilderkunst door evenveel belang te hechten aan verf, als aan een fotokopieermachine en zeefdruktechnieken. Zonder enige complexen gebruikt hij de meest uiteenlopende technieken en materialen zoals polypropyleen panelen om motieven van de hedendaagse maatschappij weer te geven: een artistieke houding die zich resoluut kant tegen elke vorm van nostalgie. Daarnaast werkt hij vaak samen met andere kunstenaars.

Elke Van Kerckvoorde (°1992) presenteert drie nieuwe 'stapelkorting-composities', gestapelde panelenbeschilderd met lakverf die met een knipoog refereren naar de typische verkooptechnieken van de hedendaagse consumptiemaatschappij. Voor de panelen gebruikt ze vormen en kleuren uit de alledaagse werkelijkheid en stelt ze vragen over commercialisering en communicatie. Haar werken zijn dan ook commentaren op de kunstmarkt, de plaats van schilderkunst hierin en het clichébeeld van de geïsoleerde kunstenaar in zijn atelier.

Tentoonstelling open tot en met 30 april 2016

Inkom gratis.

Vennen 23, 2200 Herentals

www.artcenter.hugovoeten.org